

Megjelenik minden két hétben.

Szerkesztőség: Belkőzép-u. 4.

ÉLCZLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona.

Kiadóhivatal: Belkőzép-u. 4.

Salamoni bölcseségek.

— Salamon úr, hogy mulatott a jurista-bálon?
— kérdi tőlem *Ozori*.

— *Mulatni?! —* feleltem. — Én nem azért megyek bálba, hogy *mulassak*, hanem azért, hogy *mulattassak*.

— Vagy hogy *magán mulassanak*, -- jegyzi ő meg gorombán.

(*A mula!*)

— Felségesen *danse*-oltam a zsüriszta bálon. De meg is lakoltam ám érte! Ugy megizzadtam, hogy egészen *dans See* éreztem magam az izadtság miatt.

— Olvasom, hogy *Chimay* hercegné *élőképeket* fog játszani. Nézetem szerint ez a hercegné egy *élő képtelenség*. (*Parbleu! Mire nem képes egy szerelmes asszony!*)

— A »Bőregér« múlt heti előadásán odafordulok szomszédnőmhöz s azt kértem tőle:

— Mondja meg, nagyságos asszonyom, mi különbség van a kegyed haja és az énekkar között?

— Nos?

— Kegyednek a haja *nem hamis*, az énekkar ellenben *hamis*.

(Menjen, maga *hamis!* — repondit-elle.)

Sajtóhiba.

(Egy regényből.)

— Stella, én tisztelem az ön erényét, — mondá a gróf meghatottan s térdre borúlt a ballerima előtt.

Egy tapasztalt millenáris bankettező naplójából.

Közönségesen azt hiszik, hogy a bankettek arra valók, hogy az ember megegye.

Minő tévedés!

Nem az ember eszi meg a banketteket, hanem — a bankettek eszik meg az embert.

Betörő világ.

A. Képzeld, az éjjel feltörték a boltomat.

B. Ne mond! És mennyit raboltak?

A. Szerencsére épen arra jártam s rajta kaptam a tetteseket.

B. Ez igazán szerencse. Akkor még sem károsodtál?

A. De igen. Öt pengőmet vitték el a gazemberek.

B. Hát nem tudad őket elfogni?

A. Sőt én adtam nekik öt pengőt, hogy el ne árulják, hogy nem találtak nálam semmit.

Modern erényvár.

Erényed érczszilárd várába

Eldőlem, hölgy, elzárkózál.

Hiába ostromlom merészen

A vár falát: az ellenáll.

Ezer cselét a taktikának

Sikertelen alkalmazám,

Szellem s virtus ostromlővegje

Lepattant mind a vár falán...

...Szegény poéta, mért hogy nem vagy

Aranynyal megrakott számár:

Az érczfalak leomlanának

S kapitulálna rég a vár.

Juristabál.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Ön engem megbízott, hogy a juristabálról referátát írjak. Jó. Ön egyúttal egy szabad jegyet is nyomott a markomba. Még jobb. Ön végül báli költségekre 5 frtot mellékelt a szabad jegyhez. Ez a legjobb.

Midőn ön engem ennyi jósággal elhalmozott, akkor az én mindig szerénységre hajló lelkütem megmozdult bensőmben és eszembe jutott, hogy nem helyes, hogy én ennyi jóval el legyek halmozva, míg másnak semmi sem jutott ezekből.

Igy gondolkoztam tehát: megosztozom embertársaimmal; megtartom magamnak a »legjobbat«, a »jót« és »még jobbat« pedig átadom valakinek, a ki azt elvállalni hajlandó lesz. Csakhamar sikerült is a »jót« a »még jobb« fejében Hózentrager Kain kollegámnak a nyakába sóznom, a kinek felettem a báli tudósítói tisztet illetőleg két előnye volt. Az egyik, hogy biztos tudomásom szerint egy ritka szépségű báli inggel rendelkezett, melyet lapunk képviselőjében előnyünkre érvényesíthetett, a másik, hogy saját állítása szerint jurista »rötegekben« meglehetősen járatos volt, a mit én magamról annál kevésbé mondhatok el, miután mai napig sem vagyok képes a juristát a jogásztól, tehát a juristabált a jogászbáltói megkülönböztetni.

Átadtam tehát a szabadjegyet és a referenci jogart Hózentrager úrnak, ki azonnal haza rohant, hogy a fent jelzett báli inget megfelelő kondícióba helyezze. Én magam a Nyehónak vettem útamat, melyet báli költségeim hasznos befektetésének színhelyéül szemeltem ki.

A Nyehóban következő némajáték fejlődött ki köztem és Nyehó Pista, a pinczerek feje között:

Én: jobb kezemet plasztikus félkörben szájamhoz emelem, miközben nyakamat kissé hátraszegem.

Ő: fejét oldalra hajtja, szemöldökeit és vállait felhúzza, tenyereit kifelé fordítja.

Én: hüvelyk és mutatóujjamat gyors tempóban többször egymáshoz dörzsölöm.

Ő: kétkedőleg mosolyog.

Én: előrántom az ötösömet.

Ő: csodálkozva közeledik hozzám, aztán elszalad és egy pohár konyakkal tér vissza.

Az idők folyamán több pohár konyakkal tér vissza. Mikor a visszatérést tizenkettedszer inszcenálta, éjfél volt.

Ekkor egy frakkos, fehér nyakkendős ismerősöm lépett be a kávéházba.

— Honnan jössz? — kérdem tőle.

— A juristabálból.

— Hát már vége?

— Még el sem kezdődött s talán el sem fog kezdődni.

— Hogy-hogy?

— Az egyik lady most sürgönyözött Párisba a ruhájáért, mely elkésett a postán.

— És azért nem kezdődik a bál?

— Hát csak nem képzeled, hogy a lady ruha nélkül fog megjelenni, vagy hogy a bál a lady távollétében megkezdődik?!

Letelepedett és kijelentette, hogy hajnalkor majd megnézi, kezdetét vette-e már a bál.

— Milyen a közönség? — kérdeztem.

— Fényes.

— Sokan vannak?

— *Tout* Kolozsvár ott van, vagy ha jobban tetszik: a kolozsvári publikum összes *à tout*-jai ott vannak.

Eszembe jutott, hogy kikérdezem az én Hózentrágerem felől.

— Nem tűnt neked fel valami a bálban?

— Mi tűnt volna fel?

— Egy páratlan szépségű báli ing?

— De igen, — és pontos leírását adta az általam jól ismert remekműnek.

— És ki viselte ezt a csodát?

— Egy jogászgyerek, a ki irodalmi körökkel is összeköttetésben áll.

— Mit? — kérdeztem hűledezve, hát nem Hózentráger?

— Hózentráger nincs a bálban.

Meg voltam dermedve. Mi lesz az én báli referádámból? . . .

Magamra kaptam a kabátomat és elszettem, Pistának, a ki utánam sietett oda kiáltva, hogy még visszajövök. (Siettemben nem értem rá hozzátenni, hogy mikor.)

Egyenesen a színházba rohantam és egy karzati jegyet váltottam.

Felvágtattam a legtübiztonságmentesebb lépcsőkön a karzatra, hol alig tudtam magamat keresztül köszönni a legfinomabb hölgyközönségen.

— Ha ezek mind itt fenn vannak, ki van akkor — *lejebb?* — gondoltam magamban és kíváncsian pillantottam lefelé.

S akkor megláttam, hogy ki van lenn.

Mondhatom hosszú ideig nem jutott eszembe Hózentrágeremet keresni.

Fény, szépség, elegancia és kedély, — szóval mindaz, a mit Hózentrágernek élénk, változatos színekkel kellett volna referádámban leírnia: ott ragyogott, csillogott, sziporkázott szemeim előtt.

A bál ekkor már megkezdődött, a miből csalhatatlan logikával arra következtettem, hogy időközben a lady ruhája és ezzel kapcsolatban ő maga is megérkezett.

Épen az 51. gyalogezred zenekara játszott egy rohamkeringőt, melynek hangjaira az egymás hátán és még sokkal gyakrabban egymás lábain táncoló párok sietve lengtek el bámuló tekintetem előtt. Nemcsak a káprázatos képen bámultam, hanem azon is, hogy milyen rosszúl tánczol ma a mi fiatalságunk, melyről pedig azt tartottam, hogy en masse jó tánczos.

A rejtélyt aztán megfejtették nekem azok a rezignált pillantások, melyek *Pongrácz* Laji részéről, ki ez alkalommal csak a csárdások játszására volt kárhóztatva, a tánczó párokra és vicze verza is vetődtek.

Hiába, mi már csak úgy szoktunk táncolni, a hogy nekünk a cigány fütyül, más muzsikára pedig mi fütyülünk!

— Mennyi szép hölgy! — sóhajtottam ma-

gamban, a mint a nyüzsgő parketten, meg a pompás bukéhoz hasonlóan, viruló rózsákkal telerakott páholysorokon végignéztem. — Ha csak a felét feleségül vehetném!

Egyszerre megint halálos ijedtség nyílt át a szivemen. Ki fog mindezekről a népségekről referálni?... Nekem, ki itt a tetőzet alatt a 12 pohár konyak és a fullasztó hőség sulyától terheltlen olvadozom, ez lehetetlenség.

Keresni kezdtem a Hózentrágeromat. Sehol sem találtam.

E helyett egyszerre felfedeztem a híres báli inget. Csakugyan *Kukacz* Laczi viselte, a ki jogászkodását irodalmi kontárkodással szokta fűszerezni.

— Hogy jutott ez a mi ingünkhöz? — Ezt minden áron meg kellett tudnom!

A dolog nem volt olyan egyszerű, mint első pillanatra látszik.

Ahhoz, hogy megkérdezzem, le kellett volna mennem a párkettra; ehhez azonban előbb kölcsön kellett volna kérnem a frakkját. De hogy kérjem kölcsön a frakkját, mikor erre a frakkra okvetlenül szükségem lett volna, hogy egyáltalán beszélhessek vele?!

Várom kellett tehát, a mig a bál véget ér.

Vártam tehát. Végig néztem az egész kitűnően sikerült bált, a kedélyes szupét, a végtelen szupécárdást.

Négy óra is elmúlt (közben én már csaknem teljesen cseppfolyóssá izzadtam magamat), mikor a bált kirákóczyindulzták.

Sietve lecsoszogtam a lépcsőkön és megrohantam az épen távozni készülő *Kukacz* Laczit.

— Honnan szerezted ezt az *inget*? kérdeztem ingerülten.

— Annak históriája van, — mondta ő és ködös hajnalban hazafelé ballagva számos ásitás közben a következőket tudtam meg: *Kukacz* Laczi úr azzal a szándékkal, hogy báli költségeket akvirál, leült ferblizni és természetesen összes készpénzkészletét partnereinél felejtette. Ekkor jutott eszébe, hogy a juristabálhoz nemcsak pénze nincs, de báli inge sem, mert ilyet is az eluszott összegekből akart vá-

sárolni. Elgondolta, hogy pénz nélkül lehet a mai világban bálozni, de ing nélkül nem.

Elment tehát Hózentrágerhez, hogy segítse ki a bajból. Hózentráger épen a borbélynál volt. de az asztalán hevert a becses báli ing. Nem sokat gondolkozott, hanem elvitte a drága jószágot.

S így Hózentrágernek otthon kellett maradni és az én szabadjegyem is kárbaesett.

— Légy nyugodt, — mondta *Kukacz*, — nem vész kárba; azt is magammal hoztam.

— Na, nem szeretnék a bőrödben, illetve az ingedben lenni, mikor Hózentrággerrel találkozol!...

.....

Az elmondottakból láthatja, tekintetes szerkesztő úr, hogy nem az én hibám, ha a juristabálról referátát nem írhattam.

Miért is bocsánatát kérve, maradtam

tisztelő híve

Hozom Ormuzd,

kiküldött tudósító.

A túlbuzgalom átka.

*A sétatéri, meg a tornakerti jégpálya in-
tező férfiai egymás iránti feltékenységükben
olyan melegen ajánlották pályájukat a sport-
kedvelőknek, hogy mindkét pálya elolvadt.*

Autentikus hírek.

* **Tömeges boldoggá avatás.** *Majláth* grófnak erdélyi püspöki coadjutorrá történt kinevezése folytán az erdélyi püspök: *Lönhardt* Fe... izé... Mari — ki fehér hálóréklíjéről, vastag arany lánczairól és önkényuralmáról nevezetes — megszűnt diktálni a szent kano-noki kollégiumnak. Hír szerint sohasem fogják őt *boldoggá* avatni, hanem az eddig hatalma alatt álló egyházi férfiak lettek egy csapásra *boldogok*, megszabadulva papucsá alól.

△ **Városi képviselő választás.** A múlt héten megejtett városi képviselő választásnál Vörös Sándor, a kolozs-monostori gazdasági intézet igazgatója megbukott *Hirschfeld*, építészszel szemben. Mérvadó körökben a választás illetén kimenetele általános sajnálkozást keltett, miután Vörös Sándor beválasztása a városi képviselő testületbe annál szükségesebb lett volna, mert ő, mint *állattenyésztési kapacitás* kiválóan alkalmas lett volna *cec* gyula, városgazda és több más városi tisztviselő szakszerű ellenőrzésére.

† **A csarnok leánya.** A tegnapi színházi előadás után, a mikor tudvalevőleg „Angot, a csarnok leánya” került színre, mint bennünket értesítenek, fényes küldöttség kereste fel a színpalak megett *Aldor* Juliskát, a címszerep személyesítőjét, mely őt arról értesítette hogy briliáns alakítása után a kolozsvári csarnokhölgyek dísztagjukká választották meg. E választásra, mint azt a díszszónok kifejtette, az adott okot, hogy csarnokhölgyeink kénytelenek voltak elismerni, mikép többet *rikácsolni*, szertelenebbül *gestikulálni* és a szoknyájukat *magasabbra emelni* ők sem szokták, mint jeles művésznők. Gratulálunk a megtisztelő dísztagsághoz.

‡ **Betörők ankétje.** A kolozsvári betörők elérkezettnek látják az időt, hogy testületileg szervezkedjenek. Legközelebb gyűlést fognak tartani, melynek célja lesz a »*Kolozsvári betörők szövetkezeté*»-nek megalakítása. A betörők szövetkezete széles alpra lesz fektetve, miután kilátás van rá, hogy rendőrségünk buzgó protekciója folytán a tagok száma rövid idő alatt nagyon meg fog szaporodni, sőt már eddig is az ország minden részéből érkeztek a mozgalom vezetőihez bejelentések, melyekben a legjobb nevű betörők értesítik elvtársaikat, hogy legközelebb városunkban fognak letelepedni. A szövetkezet működése ki fog terjedni a betörők érdekeinek minden irányban való védelmére. Egyik osztálya a feltörendő boltok kiszemelésével és a kereskedők vagyoni viszonyainak kipuhatolásával fog foglalkozni. Egy másik osztálynak feladata lesz az egyes üzletek feltörhetőségének módozatait kifürkészni; a bolthelyiségekről térképeket vesznek fel, melyen a kassza, a pudli elhelyezése

pontosan ki lesz tüntetve; ugyanez az osztály a feltörendő bolt üzleti személyzetéről is biztos adatokat lesz hivatva beszerezni. Külön reszszortot fog képezni a *biztosítási osztály*, a melynél kereskedőink mérsékelt havi díj fejében betörés ellen biztosíthatják magukat; a biztosított üzletek a szövetkezet védelme alatt fognak állani. A szövetkezet *szaklapot* is szándékozik megindítani, a mely a betörőket minden őket érdeklő kérdésben au *courrent* fogja tartani. A betörők szövetkezetének *védnöke* gyanánt *Deák* Pál főkapitányt emlegetik.

Báli meghívó a jövő századból.

᾽Α μαγαρ εγυεσχύλετ

ᾰ μάγαρ εἶμε τεριεστῆσχε ζηλιαβώλ

ΦΗΝΥΕΣΧ ΒΑΑΤ

ρενδῆζ,

μέλυεν μινδᾰζοκ μεγιελέννι φελιογοσχίτταννακ, ᾰ κικ ιελέν σχορόκατ κίβετῶζνι κίπσοχεν.

᾽Α ρενδεζωεσχῆγ.

OSORAIÁDÁK.

— Hol szokott nyitratkozni, báró úr? —
kérdem a minap Zakata bárótól.

— A — borbélynál — feleli ő némi gondolkodás után.

— Ne mondja — szólok. — Én azt hittem, hogy a — cukrásznál.

*

— Volt a Vereskereszt thea-estélyén?
— kérdik tőlem.

— Dehogyan voltam, — felelém. — Nem szeretem én — a langyos vizet.

*

— *A Nemzeti színházat — a mint látom — vendégszereplések útján akarják újjá szervezni, úgy hogy a jövő szezonban működése tűrhetőbb legyen, mint most.*

Ez helyes. Csak már elkezdődnek a fellendítés céljából szerződtetendő — igazgatók vendégszereplése.

— *Ozorai úr, kérde tőlem valaki, mért nem házasodik már meg?*

— *Mert nincs elég pénzem.*

— *Hiszen nem kell ahhoz sok pénz.*

— *Dehogy nem. Én t. i. a — bérházasodást értem.*

— *Ozorai, mondja nekem Szalámion tanácsos, maga hízik.*

— *Ugyan tanácsos úr, ön hízeleg, jegyzem meg.*

— *Inkább maga — hízalog.*

Juristabáli csevegés.

Úr: Nagysád, az ön közelében olyan vagyok, mint a jég.

Hölgy: Ez nem nagyon hízelgő rám nézve.

Úr: Sőt ellenkezőleg. Olyan vagyok, mint a jég most: t. i. — olvadok.

Kakas a földszinten.

— *Aldor Juliska valahára egyéniségének megfelelő szerephez jutott a „Tót leány“-ban.*

— *Tótabb leányt képzelni sem lehet, — jegyezte meg Durchgetrieben.*

Csipje meg a kakas!

— *Mit gondol, — kérdem Durchgetriebentől, — szerződtetni fogják Ráskay Emiliát?*

— *Aligha, — feleli ő.*

— *És miért nem?*

— *Nagyon kirína az együttesből. Hiszen ez legalább valamit tud,*

Cs. m. a k.!

*

— *Szintársulatunk egyik fiatal férfitagja a »Három testőr« előadása alkalmával egy babérokoszorút kapott.*

— *Félek, — mondom erre vonatkozólag Durchgetriebennek, — hogy ezeket a babérokoszorúkat női kezek fonták koszorúvá.*

— *Annyira osztom ezt a nézetét, — feleli szomszédom, — hogy meg sem tudom érteni, hol maradt a babérhoz tartozó — csuspájz!*

Cs. m. a k.!

*

— *A minap felvetem azt a kérdést, hogy valjon miért nem jön Salvini Kolozsvárra, mikor Aradra, Pécsre, Debreczenbe ellátogat?*

— *Bizonyosan azért, — feleli Durchgetrieben, — mert innen nem kapott megfelelő ajánlatot.*

— *Hát mennyit ajánlott neki Megyeri, direktor úr?*

— *A felét az ön mindennapi belépti díjainak.*

Cs. m. a k.!

*

— *Holnap lesz az első előadás ebben a szezonban, — jegyzem meg szerdán este Durchgetriebennek, — melyet érdemes volna megnézni és épen holnapra megvonták a szabadjegyemet.*

— *Hát mi lesz holnap?*

— *A juristabál.*

Cs. m. a k.!

*

— *A tegnapi előadáson őszintén bámúltam, mikor »Angot« világhírű nótái semmi hatást sem idéztek elő és alig hangozott fel taps.*

— *Igazán szinte hihetetlen, hogy ezek a remek nóták elavultak volna, — mondom Durchgetriebennek:*

— *Már hogy avúltak volna, — jegyzi meg ő. De tehet-e arról Verdi meg Strauss, ha a veriklik idegessé teszik az embert az ő remekműveikkel? Nézze meg Othellót Szamosfalván s azt fogja mondani, hogy Sekszpir sok ostobaságot összeírt.*

Cs. m. a k.!

Szerkesztői üzenetek.

— **Rézbőrü**-nek. Ön arra kíváncsi, hogy mi lesz *Chimay* hercegnéből és *Rigó* Jancsiból, miután egybekeltek? Tekintettel arra, hogy Chimayné most *hercegné*, Rigó Jancsi pedig *zigányprimás*, Chimaynéből valószínűleg *zigányné* lesz, Rigó Jancsiból pedig *hercegprimás*. — **Bálozónak**. A rendőrségnek eddig csak korlátozott szerep jutott az elitbálokból. Mivel azonban rendőrségünk a hetőrök üldözésével *elvből* nem foglalkozhatik, a tisztességes nők elfogását pedig egyelőre beszüntetni volt kénytelen, működését az elitbálokra szándékozik kiterjeszteni, mert hát valamivel mégis csak kell foglalkozni. Sőt újabban arról is értesültünk, hogy *M. G.* rendőrkapitány úr javaslatot akar tenni, melynek értelmében ezután minden bálozó mellé felügyelet céljából egy rendőr állíttassék, a bálozó hölgyek mellé pedig egy-egy rendőri védelem alatt álló hölgy. — **B. Arthának**. Költeményei nem váltak be. Próbálkozzék talán mással. — **Tájékoztatlan** kis leányok. A jogász- és jurista-bál között körülbelül az a különbség, a mi a szomszédék *Laczi*ja és *Hozományi* Andor dr. fővárosi ügyvéd úr között létezik. Amavval *jól* lehet *mulatni*, emez pedig *jó párti*. — **Volt huszárnak**. 1. Az eczet-*ügyben* sem savanyúan, sem édesen nem szokás aludni, mert abban egyáltalán nem szokás aludni. 2. A *kávés-pró* nem a *czirókseprők* osztályába tartozik.

Nyilttér.*

A tisztelt sportkedvelő közönségnek

ez úton is tudomására kívánjuk hozni, hogy új jégpályánkat a tornakertben megnyitottuk.

E pályán a korcsolyázást páratlanul élvezetessé, pikánsná teszi az a körülmény, hogy azon a helyen még *soha senki* sem korcsolyázott. A ki már ismeri azt a jól eső érzést, melyet egy még soha nem alkalmazott fogpiszkáló használata okoz, az sejtheti, mily kellemes lehet a korcsolyázás a tornakerti pályán.

E pálya azonban ettől eltekintve is jobbnak bizonyult a sétatérinél, mely már régiségénél fogva is kopott, elhasznált. A mi pályánk ugyanis *37 másodperczel később olvadt el*, mint a sétatéri.

Ezen olvadás daczára azonban pályánk most is bárkinek rendelkezésére áll, a kinek kedve van azt használni.

*A tornakerti korcsolyaegylet
intézősége*

Rendületlen törzsközönségünkhez!

Azon körülmény, hogy a tornakertben egy konkurrens jégpályát állítottak fel, arra készítet bennünket, hogy fokozott mértékben összetartsunk.

Hölgyek és urak! Korcsolyázatok!

A tornakerti jégpálya abban a reményben létesült, hogy egyesületünk tagjai *le fognak olvadni*. E helyett az történt, hogy a tornakerti jégpálya maga *olvadt el*.

Ez a tény eléggé bizonyítja, mennyire felesleges volt e jégpálya létesítése.

E pálya ép oly *felesleges*, mint a mennyire *hasznavehetetlen*, a minek illusztrálására ezennel kijelentjük, hogy tiz aranyat fizetünk mindenkinek, a ki a mai nap folyamán ezen a pályán csak öt percig is korcsolyázni képes.

Mi tehát csakis a sétatéri jégpályát ajánljuk a sportkedvelő közönségnek, melynek gondosan kezelt jege és fényes korcsolyacsarnoka *egyaránt* használható halifaksz hívei által.

A sétatéri jégpálya-egyesület.

APRÓ HIRDETÉSEK.

HELYBELI virágzó üzlet feltöréséhez társat keresek. A vállalat a legszebb sikerrel kecsegtet és teljesen veszélytelen, miután a rendőrség előre értesítve van. Résztételre csak olyanok fogadhatnak el, kik az osztozás befejeztéig 300 frt óvadékot hajlandók és képesek letenni a rendőrség kezeihez. Lakatosok, illetve a nagyenyedi fegyházban kitanult fegyenczek előnyben részesülnek. Ajánlatok »szoliditás és tisztesség« jel alatt a kiadóba.

VÁNDOR daltársulat tulajdonosa nyárára stációt keres.

Pályázni kívánó városok ajánlataikat a Farkas-utczába, a mostani stáció helyére küldjék »Fahr'n mer herósz ausz Grosswardein« jel alatt.

GOROMBASÁGBAN és Gtapi n tatlansá gban leczkét ad *M. G.* rendőrkapitány, ki e részben a főkapitány által hivatalos leírásban mintaképpül jelöltetett ki az összes közrendőrök számára. A leckeórák akár háznál, akár nyilvános mulatságokon és elitbálokon adatnak, a hol egyuttal praktikus mutatványokkal támogatatik a teoretikus oktatás. Órákat venni óhajtók forduljanak »csak minél lármásabban« jel alatt *M. G.* rendőrkapitányhoz.

ELVESZETT a jurista-bálon egy lángoló szív. A szíves megtaláló kéri az azt megtartani és arról a vesztet »*Pierrot-Pierrette*« alatt poste restante értesíteni.

Felelős szerkesztő:

Vessző Tamás.

* E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Csaló- és olvadás.

A csaló- és olvadásnak szomorú korszakát éljük.

A kik béreltek a *sétatéri jégpályán* — *csalódtak*, mert a sétatéri jégpálya *elolvadt*.

A kik béreltek a *tornakerti jégpályára* — *csalódtak*, ez is *elolvadt*.

Mit tegyen ilyenkor az ember, hogy drága pénze árán *jégre* ne építsen?

Fizessen elő a „VIRGÁCS“-ra,

mely — erre lovagias becsület-szavunkat adhatjuk — semmi körülmények között *el nem olvad* miután fisiologiai és fizikai összetételénél fogva ennek sem Celsius, sem Reaumur nem árthat E viczlap ezen kívül sokkal kevésbé sikamlós, mint bármelyik boldogult jégpálya.

Olvad- és vízhatlan »*Virgács*«-unk előfizetési ára egy negyedévre 1 korona.

Egyes példányának ára nem mint ellenfeleink hirdetik, 20 fillér, hanem ellenkezőleg, 10 krajczár.

A „VIRGÁCS“ szerkesztősége.

Friss pletyka.

Hová siet komám asszony?
Álljék meg egy szóra,
Fiatal még a délelőtt,
Alig van tíz óra.

Hallja meg, hogy mi történt
Monostor-utczában...
Vakuljak meg, ha nem igaz
Mindaz, a mit láttam.

»...Hogy is volt csak? izé... megvan!
Hát hogy arra járok,
Éd's apjukat püfölgetik
A »Kakulics« lányok.

Egyik jobbról, másik balról, ...
Öröm vala látni,
Hogy keringel lányai közt
A »Kakulics« táti.

Mi a fene baja lehet,
Kandi voltam rája...
A mikor az egyik lánynak
Ily szókra nyil szája:

Ha még egyszer horba kóstol,
Avagy pálinkába,
Soh'se fogja átlépni a
Küszöbünket lába.

Hogyha szomjas, vagy kiszárad
Gégéjének csapja,
Itt van *Rosmann* a szomszédban,
Attól olcsón kapja.

Négy fajtában válogathat:
Sötét vagy világos...
Feje ettől — bármennyit nyel, —
Mem lesz borvirágos.

Megszólamlík Kakulics úr
Földön túli hangon:
Legyen hát úgy!... Mai naptól
Sörért peneg lantom.

Nosza rajta, sört hozatnak,
S összeülnek hárman,
Méltó ivótársat talál
Kaku' a két lányban.

Meglehet, hogy most is isznak,
De én annyit mondok,
Hogy mőta a fogam kibujt
Nem láttam ily dolgot.

Képzelve csak komám asszony...
Jézus ugy segíyen...
Kakulics úr a friss sörtől
Józan lett egészen.

— Ne mondja már komám asszony...
Én is megpróbálnám,
Mert hisz ilyen mediczina
Elkél minden háznál.

És elmennek mindketten a
Monostor-utczába
A hol az a csodadoktor
Orvosságát gyártja.

A *kőbányai Király-sörfőző részvény-társaság*
kolozsvári képv. (Külmonostor-utca 24. sz.)